

alligevel. Det er sådan et nærmest komisk forslag.

Derfor er der også mere hold i det, som vi behandler her i dag, at man skal kunne tjene 30.000 kr. ved siden af efterlønnen, som Enhedslisten er kommet med, og som matcher det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og som kommer til behandling her i Folketinget. Det er der, vi skal se på, hvad vi kan gøre for at få de ældre til at blive på arbejdsmarkedet, i stedet for at de bliver presset på efterløn. Mange af de ældre, der kan tjene 30.000 kr. uden modregning, er lavtlønnede, og de vil være i stand til at kunne tage småjob til en ikke alt for høj løn, til normalløn eller måske til mindstelønnen, og så udfylde nogle af de mange småjob, som der er i virksomhederne, hvor der er en 5-10-timers arbejdsuge. Det vil være attraktivt for efterlønnen at tage det, og derfor vil det selvfølgelig heller ikke efter Dansk Folkepartis opfattelse være sådan, at der vil være mange flere, der føler sig fristet til at gå på efterløn.

Man går jo ikke på efterløn, hvis ikke man er nedslidt, eller man bliver tvunget til det, fordi man mister sit arbejde, og så får at vide: Du kan ikke få dagpenge, og du kan ikke regne med, at du kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Vi kan egentlig ikke bruge dig, for vi har en nedskæring i virksomheden. Der er nogle, der skal afskediges, du kan få efterløn, og så kan det lige så godt være dig, der går på efterløn, frem for at vi skal afskedige den anden.

Så står den, der går på efterløn, med håret i postkassen og siger: O.k., jeg er tvunget til det. Så skal man selvfølgelig tilgodese dem, så de har mulighed for at yde en ekstra indsats.

Nu lyser den røde lampe.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går umiddelbart videre ... Undskyld, der viser sig alligevel at være en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted: Når man nu lige pludselig er blevet så glad for efterlønnen, hvorfor gik man så ikke med i 1998? Det er jo et ret centralt spørgsmål. Når man gerne vil have indflydelse på det i dag og synes, at vi har en glimrende efterlønsordning, hvorfor var man så ikke med i 1998? Så kunne man jo have fået indflydelse på de ordninger, som hr. Bent Bøgsted og Dansk

Folkeparti så gerne vil have indflydelse på i dag. Hvorfor tog man ikke skridtet fuldt ud og gik med og stemte for de ændringer?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er der en ganske god forklaring på: Det var, fordi vi ikke brød os om de ændringer, som hr. Bjarne Laustsen kom med i 1998.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Efter at man har sovet et antal gange på de ændringer her siden 1998, hvordan er stemningen så i dag med hensyn til den fleksible efterløn? Tror man virkelig, at man kan få ændringer ind i efterlønsordningen, hvis ikke man vil tilslutte sig et samlet forlig?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes da, hr. Bjarne Laustsen skulle tænke over det, når hr. Bjarne Laustsen fremover kommer med nogle forslag til ændringer i et forlig, som hr. Bjarne Laustsen ikke er med i. Hr. Bjarne Laustsen forsøger da stadig væk at få ændringer igennem på nogle forlig, som hr. Bjarne Laustsen ikke er med i. Det har Dansk Folkeparti da også ret til.

Så det er ikke et spørgsmål om, hvad man tror man kan få igennem, det er et spørgsmål om, hvad man tror på. Hvis ikke det var det, det drejede sig om, så kunne jeg ikke forestille mig, at hr. Bjarne Laustsen blev ved med at presse på for at få ændringer igennem på forlig, som hr. Bjarne Laustsen ikke er med i.

Kl. 15.40

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Vi Konservative finder det vigtigt, at politik forankres i en kontrakt mellem generationer, en kontrakt, der forpligter en generation til at udvise respekt for fortiden og ikke mindst for de kommende generationer. Vi skal nemlig sørge for, at også kommende generationer kan nyde lige så godt af et robust velfærdssamfund, som vi gør i dag.

Det udgangspunkt forpligter os som politikere til at kigge længere frem end blot til næste